

PREČO CHODÍME NA RORÁTY ? O význame ticha

vdp. Ľubomír Urbančok

19. decembra 2020 ✙ Cirkev ✙ Homília

Milovaní Bratia a sestry !

Pred týždňom sme na rorátnej svätej omši rozjímali o hodnote nočnej modlitby. O tom, ako mnísi v kláštoroch už o takomto čase majú za sebou celé hodiny modlitby, a že takáto modlitba má mimoriadnu hodnotu. V tých najprísnejších kláštoroch je však okrem nočnej modlitby ďalšou silnou charakteristikou mlčanie.

Kým v prvých týždňoch adventného obdobia sa liturgia cirkvi sústreďuje na príchod Ježiša na konci čias, od 17. decembra je zameraná na blízkosť sviatkov Kristovho narodenia. Je to len týždeň, čo nás od neho oddeľuje. Je preto namieste, aby naše city a myšlienky išli k posledným dňom Božej Matky, ktoré predchádzali narodeniu Spasiteľa. Okrem toho, že máme pred sebou tmu, chlad a noc betlehemskej noci, máme pred našim duchovným zrakom krásny spev Anjelského zboru, ktorý sa nesie tichom noci.

Každý z nás, kto má skúsenosť s pozorovaním nočnej oblohy, vie veľmi dobre, že čím je väčšia tma, tým je lepšia viditeľnosť hviezd na nej. Aký je len krásny pohľad na mliečnu dráhu z tichého, dedinského alebo horského prostredia. Tak ako tma, bez ruchu mestského osvetlenia, umožňuje lepšie pozerať na oblohu, tak každý z nás potrebuje hlboké vnútorné ticho, aby mohol vnímať hlas Boha. Ticho neznamená ani tak v prvom rade vonkajšie mlčanie, ako ticho vnútorné, uzobranosť.

Blahoslavený Marie Eugène od dieťaťa Ježiša v knihe *Chcem vidieť Boha* napísal:

„Duchovne založený človek, ktorý zakúsil Boha, vníma ticho a Boha ako jedno a to isté. Lebo Boh hovorí v tichu a zdá sa, že ticho je jediným prostriedkom na vyjadrenie Boha. A potom, kde inde môže hľadať Boha, ak nie v najtichších hĺbinách vlastného vnútra, na miestach tak dokonale ukrytých, že ich nič nemôže narušiť ? Keď sa mu to podarí, žiarlivo stráži ticho, ktoré dáva Boh. Bráni ho pred všetkým, čo by ho mohlo narušiť, nebodaj aj pred sebou samým.“

Teraz, keď sú už sviatky Pánovho narodenia pred dvermi a okolo nás rinčí hluk sveta ako aj tragédie našich dní, je Ticho liekom viac ako žiadaným. Žiadny dar na svete nám nevynahradí denne niekoľko minút ticha a hlbokého pokoja v uzobranosti a božej prítomnosti. Vypnime televízory, internet, rádio, všetko čo nás ruší. Skúsme si spomenúť na našich starých rodičov, ktorí tieto vymoženosti nepoznali a ani im nechýbali. Prežime tieto posledné dni adventného obdobia vo vyhľadávaní vnútorného ticha v modlitbe. Prežime ich ako celý advent s pohľadom upriameným na Máriu, rozjímajúc nad tým, ako ona prežívala tieto posledné dni, ktoré predchádzali narodeniu Spasiteľa. Amen.

PODPORTE NÁS! Pomôže nám každé EURO! Spoločnými silami prebudíme svedomie Slovenska, bojujme za Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie. Bez Vás Christianitas.sk nezvládneme financovať. Ďakujeme!

Bankové spojenie: **SK776500000000020594299**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/preco-chodime-na-roraty-o-vyzname-ticha/>